

Mecanizarea — pîrghie importantă în lupta pentru dezvoltarea agriculturii noastre

În centrul atenției partidului și guvernului stă problema ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate. În împlinirea acestei politici un loc important îl are sporirea producției agricole, a cantității de cereale-marfă și a producției animale. În lupta pentru realizarea acestor sarcini un rol însemnat îl are mecanizarea agriculturii.

Planul largit al C.C. al P.M.R. din august 1953 a arătat că un mijloc deosebit de important pentru sporirea producției agricole îl constituie extinderea mecanizării lucrărilor agricole. Înzestrarea agriculturii cu mijloace mecanizate constituie un ajutor de preț pe care clasa muncitoare îl dă țărănimii muncitoare în vederea transformării socialiste a agriculturii, pentru sporirea producției agricole în vederea unei cît mai bune aprovizionări a oamenilor muncii cu produse alimentare și a industriei cu materii prime.

Regimul burghez-moșieresc ne-a lăsat ca moștenire o agricultură înapoiată, lipsită de mijloace mecanizate. Cea mai mare parte a pămîntului era muncit cu unelte cele mai înapoate: pluguri de lemn, grape de mărșăvire, raie de lemn. Țăranii muncitori duceau o viață grea sub jugul exploatareii moșierilor și chiburilor. Pe atunci, 36%, adică mai mult de o treime din totalul gospodăriilor țărănești n-aveau deloc vite de muncă, fiind nevoite să le imprumute de la chiburi și moșieri care exploatau fără milă.

Menținînd prin toate mijloacele starea de înăpoiere economică a României, capitaliștii străini împiedicau dezvoltarea în țara noastră a unei industrii producătoare de mașini și deci și a unei industrii producătoare de tractoare și mașini agricole necesare mecanizării agriculturii.

După eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, a smuls puterea de stat din minile claselor exploatare și a trecut la dezvoltarea economiei naționale, la dezvoltarea unei industrii grele puternice, cu ajutorul căreia să lichideze starea de înăpoiere a agriculturii, să transforme țara noastră dintr-o țară agrară înapoiată într-una industrial-agrară înaintată. Prin grija statului democrat-popular și cu sprijinul frătesc al Uniunii Sovietice a început mecanizarea agriculturii, înzestrarea ei cu tractoare și mașini agricole, cu ajutorul cărora să se poată smulge pămîntului roade tot mai bogate.

În anii regimului democrat-popular, poporul nostru a obținut succese însemnate pe drumul mecanizării agriculturii. Cu sprijinul desinteresat al Uniunii Sovietice, în țara noastră a fost creată o industrie producătoare de tractoare, mașini și unelte agricole. Pentru prima oară fabricăm tractoare, pluguri de tractor, cultivatează, semănători, batoze, combine și alte mașini agricole.

Un pas hotărîtor pe calea mecanizării agriculturii a fost înființarea în 1948 a primelor stațiuni de mașini și tractoare. Stațiunile de mașini și tractoare sînt unități socialiste în agricultură. Ele sînt proprietate a statului democrat-popular, proprietate a întregului popor muncitor. S.M.T.-urile dovedesc în practică țărănimii muncitoare ce foloase mari se pot obține de pe urma muncii cu mijloace mecanizate.

Munca cu tractoarele și mașinile agricole se poate face cu cel mai mare folos mai ales pe suprafețele întinse ale gospodăriilor agricole colective și ale întovărășirilor agricole. Prin munca lor, S.M.T.-urile contribuie la unirea țăranilor muncitori cu gospodăriile individuale în gospodării

agricole colective și întovărășiri agricole. Din 1948 și pînă acum numărul S.M.T.-urilor a crescut an de an. Numai în regiunea noastră, în această perioadă, numărul S.M.T.-urilor a ajuns la 10 față de cele 2 care existau în 1948. Sporindu-se tot mai mult producția de tractoare și mașini agricole s-a ajuns ca în cursul anului trecut agricultura țării noastre să fie înzestrată cu încă 2535 tractoare, 148 combine autopropulsate, 778 batoze, 1253 secerători-legători și alte multe mașini agricole, întărindu-se astfel baza tehnică materială a agriculturii, care la finele anului reprezenta un parc de 23.300 tractoare convenționale de 15 C.P., 19.000 pluguri de tractor, 474 combine autopropulsate, 13.250 batoze, 5.220 cultivatează, precum și alte mașini și unelte agricole. În regiunea noastră, de pildă, S.M.T.-urile dețin acum un număr de peste 580 tractoare, 270 batoze, 160 secerători, 240 semănători, 200 discutoare, 533 pluguri de tractor și alte mașini și unelte agricole. Mult a crescut și suprafața de teren lucrată cu tractoarele și mașinile S.M.T.-urilor.

Astfel, în anul trecut volumul lucrărilor efectuate de S.M.T.-uri a fost de 3 ori mai mare decît în 1949 și cu 60% mai mare decît în 1952, îmbunătățindu-se în același timp calitatea lucrărilor. În regiune S.M.T.-urile deservesc azi 131 gospodării agricole colective, pe o suprafață cultivabilă de circa 81.555 ha., 115 întovărășiri agricole pe o suprafață cultivabilă de 13.852 ha. și o mare suprafață deținută de țărani muncitori cu gospodării individuale.

Potrivit hotărîrilor plenarei largite a C.C. al P.M.R. din august 1953, în anii următori numărul stațiunilor de mașini și tractoare va crește necontenit, se va mări parcul de tractoare și mașini agricole, ceea ce va asigura capacitatea de mecanizare necesară sectorului socialist în plină dezvoltare.

În fața S.M.T.-urilor stau sarcini importante în ceea ce privește contribuția lor la ridicarea agriculturii noastre, la sporirea producției agricole în gospodăriile colective, în întovărășirile agricole și în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori. Evident lucrări agricole și pe terenurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale, S.M.T.-urile vor putea contribui și mai mult la punerea în valoare a posibilităților care există în vederea sporirii producției agricole.

Partidul nostru a arătat în repeta de rînduri ce rol important și ce mare răspundere au S.M.T.-urile în lupta pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole. Cadrele de specialiști din S.M.T.-uri: ingineri, agronomi, tehnicieni — sînt chemate să sprijine pe colectiviști și pe țărani întovărășiți la întocmirea planurilor de producție anuale și a planurilor de lucru pe campanii, la organizarea muncii în gospodăria colectivă sau în întovărășirea agricolă, la împărțirea veniturilor, etc. Muncitorii și tehnicienii de la S.M.T. trebuie să fie sfătuitoari și îndrumători apropiați ai colectiviștilor, ai țăranilor întovărășiți și ai țăranilor muncitori cu gospodării individuale, să-i ajute la îmbunătățirea metodelor de lucru a pămîntului, aplicarea măsurilor agrotehnice recomandate de știința agricolă, executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor de întreținere și recoltare a culturilor, îngrijirea animalelor, etc. în vederea sporirii producției agricole.

Urînd drumul trasat de partid în vederea mecanizării agriculturii, vom contribui la transformarea în scurt timp a țării noastre dintr-o țară agrară înapoiată, cum a fost în trecut, într-una industrial-agrară înaintată.

Deputata vorbește țăranilor muncitori despre realizările regimului nostru

Zilele acestea, la cîmîna cultural din comuna Sintana, s-a ținut o adunare populară unde lov. Maria Anton, deputată în Marea Adunare Națională a vorbit țăranilor muncitori despre succesele obținute în comună în anii puterii populare.

Înăc din timp, grupuri, grupuri de cetățeni se îndreptau spre cîmîna cultural. Erau îmbrăcați în costume diferite și vorbeau limbi diferite. Pe unii îi auzai vorbind românește, alții vorbeau limba maghiară sau germană.

Sala cîmînului cultural frumos pavoazăta era arhiplină. Pe uliți, în fața difuzoarelor se strînseseră mulți țărani muncitori, bărbai și femei, care ne mai începînd în sala cîmînului cultural, doreau să audă ce se va vorbi. Același animăție a fost și în casele țăranilor muncitori care au difuzoare.

Tovarășa Maria Anton, în cuvîntarea sa a arătat că viața țăranilor muncitori din Sintana nu se deosebea cu nimic, în trecut de cea a altor țărani muncitori. În comună se cultivaseră tot felul de afaceriști care storceau vîlaga țăranilor muncitori, întreținînd cu grijă mizeria, sărăcia și analfabetismul. Stăpînii comunei erau chiburi, Brădean, Mojie și alții care aveau tractoare și dețineau însemnate terenuri arabile productive. Pămîntul slab productiv era deținut de majoritatea țăranilor muncitori care nu puteau să-și asigure de multe ori nici măcar hrana. Așa au trăit ani de-a rândul toți țăranii muncitori din această comună: exploatați cu cruzime, neștiutori de carte, lăsați pradă bolilor și necazurilor.

În cei zece ani de la eliberare și comuna Sintana, și-a schimbat mult înfățișarea. Statul i-a împrumutat pe țăranii muncitori cu gospodării mici și mijlocii. În același timp, au primit credite pentru a-și cumpăra vite de muncă, iar mulți dintre ei își luaseră pămîntul cu ajutorul stațiunii de mașini și tractoare din comună. O parte din terenurile fostelor mașii aparțin acum gospodăriei agricole de stat „Scinteia”, care dă un puternic sprijin țăranilor muncitori pentru sporirea producției agricole și îmbunătățirea raselor de animale.

Pe baza liberului consimțămînt, numeroși țărani muncitori români, maghiari și germani și-au unit pămîntul și mijloacele de producție,

înființînd gospodăria agricolă colectivă „Viața nouă”. Alți țărani muncitori au înființat o întovărășire agricolă.

Cu sprijinul statului, colectiviștii și țăranii muncitori întovărășiți, cu cei cu gospodării individuale, reușesc să obțină recolte mereu mai bogate. La gospodăria agricolă colectivă „Viața nouă”, s-au obținut anul trecut peste 2200 kg. grâu la ha. Asemenea rezultate au dobîndit și întovărășiții și țăranii cu gospodării individuale.

În toamna anului 1948 la Sintana a luat ființă S.M.T.-ul care, prin lucrarea pămîntului în condiții agrotehnice înaintate cu mijloace mecanizate sprijină pe colectiviști, pe țăranii întovărășiți și pe gospodăriile individuale să obțină de ogoarele lor recolte din ce în ce mai mari.

În comună a fost amenajat cîmîna cultural „Vasile Roață” înzestrat cu bibliotecă, un dispensar medical cu staționar, etc. Ca urmare a grijii statului popular și a muncii însușite de au depus-o locuitorii pentru înfrumusețarea comunei lor, a fost construită baia populară „23 August”, care are 36 dușuri, s-a amenajat un teren sportiv, au fost reparate numeroase poduri, drumuri și s-a făcut radioficarea comunei.

În comună funcționează 5 școli, la care învață fiii țăranilor muncitori, români, maghiari, germani, școli care în trecut nu puteau fi frecventate de copiii oamenilor muncii. An de an, crește numărul copiilor care pleacă din comună la școli superioare pentru a deveni ingineri, agronomi, învățători, etc.

Citirea unei cărți de la bibliotecă sau participarea la o conferință ce se țin la cîmîna cultural în zilele de duminică sau în timpul liber, lucruri despre care nici nu se putea vorbi în trecut, a devenit ceva obișnuit pentru locuitorii comunei.

După terminarea expunerii dărilor de seamă, asupra realizărilor obținute în comună în anii puterii populare, numeroși colectiviști, deputați și țărani muncitori ca: Augustin Goinea, Ion Zeica, Dumitru Nadiu și alții și-au manifestat recunoștința și dragostea față de regimul democrat popular și s-au angajat ca fiecare la locul lui de muncă să muncească cu noi eforturi pentru a putea obține realizări din ce în ce mai însemnate.

Un carnaval al tineretului

Cei care au văzut filmul închinat Festivalului Mondial al Tineretului, își aduc aminte cu plăcere de scenele pline de basm care înfățișau carnavalul tineretului ținut în acele zile la București. Mulți dintre ei poate că au simțit un regret că n-au avut ocazia să se afle acolo, în acea lume venită pară din filele vechilor povestiri. Ei vor avea însă prilejul să înlăture acest regret, văzînd aievea un asemenea carnaval, căci în ziua marilor sărbători a eliberării, va fi și în orașul nostru o seară de basm și feerie, o seară de carnaval.

La 23 August, cînd umbrele înserării vor coborî peste parcul de pe malul Mureșului, la stînga și la dreapta Palatului Cultural, vor țîșni

fasciole luminoase, alungînd tîlnele furișate pe sub bătrîni copaci. La lumina reflectoarelor se va vedea atunci parcul orașului nostru transformat într-o uriașă scenă vie.

Pe scenele instalate în cele două grădini ale parcului vor fi spectacole date de artiștii teatrului nostru și de cei de la circul sosit în localitate.

Peste Mureș va fi văzută lumina puternică a marilor focuri de tabără organizate în seara aceea.

Din toate părțile, lumini multicolore ale salvelor de artificii vor lumina cerul.

Veselia, bucuria, entuziasmul tineresc vor fi înfîlțite pe fețele tuturor celor veniți la acest tumultuos carnaval al tineretului.

Și-au depășit angajamentele

Lucrătorii cooperativei de producție „Precizia” și-au intensificat și mai mult munca pentru a împlini ziua eliberării patriei cu noi realizări. În luna iulie productivitatea muncii a crescut cu 2 la sută iar cheltuielile de regie au scăzut cu 0,5 la sută. Astfel, muncitorii cooperativei de producție și-au luat angajamentul ca în cîntărea zilei de 23 Au-

gust să dea peste plan produse în valoare de 20.000 lei. În cursul lunii iulie ei au dat măruri în valoare de 2.330 lei peste angajamentul luat.

De asemenea și-au îndeplinit angajamentul: luat de a produce 1.550 aparate de ras și 6.000 bucăți cataramă nichelate pentru haine și pantofi, făcînd o economie de peste 3.000 lei.

Pentru buna deservire a populației

Acum cîteva zile, în orașul Arad O.C.L. „Alimentara” a redeschis unitatea nr. 26 de delicatase. Acest magazin a fost renovat și înzestrat cu instalații moderne.
ÎN CLISEU: o secție a magazinului aprovizionat din belșug.

Scutul marilor cuceriri ale poporului român

Trecînd în revistă minunatele înfăptuiri obținute sub conducerea partidului în gloriosul deceniu ce se împlinește la 23 August anul acesta, poporul nostru muncitor privește cu îndreptățită mîndrie patrioală la tot ceea ce a rodit munca și lupta sa. Printre realizările de frunte înfăptuite în cei zece ani de la eliberarea Romîniei de către vîlăzua Armată Sovietică se numără și fîurirea Armatei noastre Populare, armată de tip nou.

În condițiile luptei forțelor patriotice populare sub conducerea Partidului Comunist din Romînia, pentru răsturnarea dictaturii fasciste-antonesciene și înlăturarea aceluia de la 23 August 1944, au apărut premisele necesare fîuririi Armatei noastre Populare. Activitatea desfășurată de P.C.R. pentru formarea pe teritoriul U.R.S.S. a diviziilor de voluntari „Tudor Vladimirescu”, precum și constituirea în București și în principalele centre industriale a formațiunilor de luptă muncitorești, au constituit momente importante în crearea condițiilor pentru construirea unei armate de tip nou.

După 23 august 1944, la chemarea Partidului Comunist, unitățile armatei romîne, în rîndul căreia fiebea de mult ura și mînia împotriva ocupațiilor hitleriste, au întors armele împotriva trupelor germano-fasciste, alăturîndu-se Armatei Sovietice. Un număr de 14 divizii romînești încadrate în Frontul II U. crainian, au luat parte la luptele pentru eliberarea Romîniei, iar apoi a Ungariei și Cehoslovaciei. Luptînd vitejește, mii de ostași și ofițeri romîni și-au dat viața în lupta împotriva înrobitorilor fasciști. Pentru faptele lor de armă, unitățile romînești au fost citate de nenumărate ori de către comandamentele sovietice și de Comandamentul Suprem. Pagini de glorie au fost înscrise de Divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu Debrețin” al cărei drapel a

fost distins cu înaltul ordin sovietic „Drapelul Roșu”.

În luptele pentru înfrîngerea fascismului, a renăscut pe o nouă bază socială și politică, tradițională prietenie și frăție de arme romîno-rusă, s-a fîurit și cimentat prietenia și frăția de nezdruccinat dintre armata noastră și vîlăzua Armată Sovietică.

Făurită în condițiile regimului de democrație populară, pe baza învîțăturii marxist-leniniste și a experienței Uniunii Sovietice, armata populară a patriei noastre este continuatoarea tradițiilor eroice de luptă ale poporului romîn, ale clasei noastre muncitoare și ale Partidului Muncitoresc Romîn. Ea cîntărește aceste tradiții ca un bun de mare preț, cultivă și dezvoltă în rîndul maselor de militari simțămîntul înalt al datoriei față de patrie, hotărîrea neîstrămutată de a servi cu credință poporul muncitor, de a întări neîncetat prietenia și alianța romîno-sovietică chează Independenței noastre naționale.

Spre deosebire de armatele țărilor capitaliste — armate de oprimare și înăbușire a luptei maselor populare din interior și de subjugare și cîntropire a popoarelor din alte țări, Armata Republicii Populare Romîne este o armată revoluționară, care apără cuceririle democratice ale poporului muncitor, independența și suveranitatea țării noastre eliberate de sub jugul imperialismului. Armata noastră Populare îi sint cu totul străine telurile războinice-agresive; ea slujește cele mai nobile cauze, cauza menținerii și consolidării păcii, a apărării vieții noastre libere, cauza construirii socialismului, a fîuririi bunăstării a celor ce muncesc. Ofițerii Armatei R.P.R., spre deosebire de cei din armatele statelor capitaliste, au aceleași interese și năzuințe ca masele de ostași pe care le comandă, sînt lubiți, respectați și ascultați de subordonații lor.

Armata noastră Populară își dărește superioritatea față de armatele

capitaliste, faptului că ea este vîlăstar al regimului democrat-popular. Această superioritate izvorăște din superioritatea regimului democrat-popular față de regimul capitalist. Reunind în rîndurile ei pe fiii oamenilor muncii de la orașe și sate, pe fiii poporului romîn și ai minorităților naționale, învîțădu-l să muncască și să lupte laolaltă pentru întărirea capacității de apărare a Patriei, Armata R.P.R. este o școală a înălțării lăvărșiei de luptă și a alianței clasei muncitoare, cu țărănimea muncitoare, o școală a frăției poporului romîn cu minoritățile naționale.

Armata noastră Populară este educată în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Această educație este de asemenea un izvor important al țării Armatei R.P.R.

Conducerea și îndrumarea permanentă a Armatei noastre Populare de către Partidul Muncitoresc Romîn este o altă sursă importantă a țării și forței ei. Partidul și guvernul acordă o grijă pînă la capăt masei de soldați, sergenți și ofițeri, instruirii și educării lor, creșterii nivelului lor cultural, îmbunătățirii permanente a condițiilor de trai.

În munca lor de zi cu zi pentru îndeplinirea datoriei militare, soldații, sergenții și ofițerii armatei noastre sînt însușiteți de dorința de a răspunde în cît mai bune condiții îndreptării, grijii și atenției ce le-o acordă poporul muncitor, partidul și guvernul. Succesele pe care oamenii muncii de la orașe și sate le obțin în lupta pentru traducerea în viață a programului de măsuri economice elaborate de partid și guvern, realizările de dezvoltare neîncetată a economiei, științei, culturii, în ridicarea nivelului de trai al poporului, dau militarii un puternic imbold în activitatea pe care o desfășoară în unități pentru perfecționarea măiestriei lor militare, pentru creșterea forței combative a armatei.

Împreună cu întregul popor muncitor, militarii Armatei R.P.R. sîrbătoresc cu entuziasm cea de a zecea aniversare a eliberării țării noastre. În împlinirea zilei de 23 August militarii de toate gradele vor să se prezinte în ziua măreței sărbători, asemenea oamenilor muncii, cu noi succese în activitatea lor de zi cu zi. Ei demonstrează prin aceasta voința lor neclintită de a păzi neatinse realizările și cuceririle dobîndite de poporul nostru sub conducerea Partidului, în anii puterii populare.

Conștiință de marea forță a lăgarului păcii, democrației și socialismului, forță care se bazează pe unitatea indestructibilă a popoarelor care îl formează, militarii Armatei noastre Populare, împreună cu întregul popor muncitor, își manifestă sentimentele de adîncă dragoste și prietenie față de marea Uniune Sovietică și glorioasa ei armată, față de Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară, față de toate popoarele iubitoare de pace și progres.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei, militarii Forțelor Armate ale R.P.R. își manifestă hotărîrea de a nu precupeți nimic pentru îndeplinirea misiunii ce le-a fost încredințată. Dorința lor este de a dovedi prin fapte că oamenii muncii se pot bizui cu toată încrederea pe Armata lor Populară. Alături de oamenii muncii din R.P.R., militarii Armatei Populare muncesc cu convingerea că sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne, Patria noastră, lubiță, Republica Populară Romînă, în alianță frățească cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, va dobîndi succese deplin pe calea fîuririi orînduirii noi, socialiste, a fîuririi belșugului și bunăstării a apărării și înălțării păcii în lume.

Artiștii amatori se întrec în concurs

Miercuri a început în Capitală etapa finală a celui de al III-lea concurs al echipelor artistice de amatori din cadrul cîmînului cultural. Din toate colțurile țării au sosit la București numeroase formații corale și instrumentale, echipe de jocuri, soliști vocali, dansatori și instrumentiști.

Chiar de dimineață, sala teatrului C.C.S. a devenit neîncăpătoare pentru publicul bucureștean dornic să cunoască arta și creația artistică populară din patria noastră.

Primii care s-au prezentat în fața juriului de selecționare au fost artiștii amatori din regiunea Stalin. Cu aplauze puternice au fost răsplătiți de către publicul spectator cîntă-

tecele „Valurile Amurului” și „Mureș, apă mîrgătoare” interpretate de coriștii cîmînului cultural „23 August” din comuna Săliște, raionul Sibiu, precum și cîntecul „Mindra mea, din Călinești” executat de corul cîmînului cultural din comuna Călinești, raionul Topoloveni.

Echipa de dansuri populare romînești din comuna Viștea de Jos, raionul Făgăraș, a interpretat cu măiestrie dansurile „Secerîșul” și „Țăiatul fierului”, iar echipa de dansuri germane din satul Cîncșor, raionul Făgăraș, a prezentat dansul cu tema „Țesătura”.

IN ÎNTÎMPINAREA MĂREȚII ANIVERSĂRI

Un deceniu de rodnice realizări pe tărîm cultural

Muzeul regional din Arad

Cine s-ar întreba în ce timp a fost organizat muzeul regional așa cum se află el azi, s-ar mira aflînd că, deși datează de prin anul 1878, la 23 August 1944 avea numai două secții care încăpeau numai în trei camere.

Cele două secții ale vechiului muzeu, una de artă și alta istorică, au fost adăpostite pînă în anul 1912 în clădirea Teatrului de stat din Arad, în sălile unde se află azi școala de arte plastice.

În muzeul de atunci nu prea aveau ce învăța. De vreo legătură cu știința nu se putea vorbi. Istoria era falsificată cu griji pentru a alina naționalitățile una împotriva alteia. Apoi muzeul nu era cronologic. Materialul său se găsea de-a valma prin săli, sau era pur și simplu aruncat prin pivniță.

Cea mai mare parte a pieselor care acum se află în muzeu erau răpindite în regiune și nu puteau fi văzute decât de privilegiați.

Nici nu se putea să fie altfel, în regimul burghez-moșieresc. Mobila de epocă „Luchiani” și „Munkácsy”, capul zeiței Minerva din epoca romană în Dacia treburău să împăuneze aroganța baronilor și conților din Arad sau Pecica, deoarece lor nu le trebuiau muzee.

Dar toate acestea au dispărut pentru totdeauna. Regimul nostru de democrație populară care acordă o mare atenție ridicării nivelului cultural al oamenilor muncii a făcut posibil ca și acest muzeu să ia o mare dezvoltare. Astfel, în anii 1950—1951 s-a trecut la reorganizarea muzeului pe noi baze, ajungîndu-se ca în prezent să aibă trei secții: secția Revoluției de la 1848 (cea mai nouă), secția de Istorie veche și Galeria de artă. Colectivul științific al muzeului e compus din trei asistenți la secțiile respective și doi ghizi.

Cea mai nouă secție a muzeului, care în zilele acestea va fi pusă la dispoziția publicului — secția Revoluției de la 1848, — în documentele și tablourile expuse, ilustrează în mod convingător nenumăratele dovezile ale preleniei dintre popoarele romîn și maghiar în timpul revoluției de la 1848.

În fașimile sînt prezentate două aspecte de o deosebită importanță. Urmul este convenția din 14 iulie 1849 dintre Bălcescu și Kossuth, referitoare la drepturile egale ale poporului român cu cel maghiar, iar al doilea reprezintă o scrisoare a lui Bălcescu, din aceeași zi, către Ghica, în care vorbește despre unirea revoluției din Transilvania și Ungaria cu cea din principate.

Iată o hartă a țării noastre pe care sînt trase niște linii îngroșate. Sînt însemnate drumurile unui om la Arad, Deva, Debreczin, Budapesta. E harta drumurilor lui Bălcescu pentru cauza revoluției.

Un alt document, al cărui original se află în arhivele statului din Arad, vorbește de înrolarea țărănilor romîni din comuna Buteni, regiunea Arad, în armata revoluționară.

Două uleturi — reproduceri — co-

mandate de muzeu după gravurile vremii — ne atrag atenția asupra momentelor înaltătoare ale epocii: portretul lui Dimitrie Haica, luptător din Arad al revoluției și o mare pictură care ne prezintă lupta din piața Avram Iancu din Arad dintre batalionul revoluționar 29 și armatele contrarevoluționare. În lupta aceasta, care s-a dat la 8 februarie 1849, au căzut alături pentru cauza revoluției romîni, maghiari și germani.

Impresionante sînt dovezile de prietenie arătate de poporul rus cauzii revoluției din 1848. Sub un geam se văd două foi cu scrisul mărunt al unei femei. E jurnalul Antonei Bolus, în original, în care se vorbește despre înfierarea intervenției țariste de către un ofițer rus.

Un ulei, după o stampă aflată la Budapesta, evocă executarea căpităului Kazimir Rulikovski de către curtea marțială țaristă, la 28 august 1849, la Oradea, pentru că a trecut cu ostășii săi de partea revoluției.

O altă secție a muzeului regional e cea de istorie veche. Aceasta conține material arheologic și complementar, ilustrînd evoluția societății pe teritoriul regiunii Arad de-a lungul o mîndirilor comunei primitive, sclavagiste și a feudalismului timpuriu.

Aici ne atrag, printre altele, monumentele funerare romane aduse de la fostul palat al miniștrilor și statuia zeiței Minerva, descoperită la Bulei (raionul Lipova).

Secția aceasta se dezvoltă mereu prin donații, colaborări și cercetări pe teren. Printre donatori putem aminti pe țărănul muncitor Pavel Oancea, din comuna Avram Iancu, raionul Gurahonț, direcțiunea Școlii pedagogice slovace din Nădlac și pe colecționistul Gh. Lupu de la gospodăria colectivă din Lipova.

Secția a reușit să-și mărească numărul pieselor din inventar și cu ajutorul unui grup de colaboratori. Tov. Alexandru Rusu, directorul arhivelor statului din Arad a adus de la Nerău vase datînd din epoca bronzului. Tov. Alexandru Felber de la secția agricolă a statului popular a adus obiecte găsite la Nădlac din secolul al XI-lea. Elevul Alexandru Haiaș de la liceul mixt maghiar a adus muzeului obiecte găsite la Pecica, datînd din secolul al XI-lea.

Afară de aceste contribuții, colectivul muzeului a întreprins cercetări pe teren, descoperind materiale arheologice de la un cimitir autohton datînd din secolul al IV-lea al erei noastre, lîngă gara Sîntana și de la o așezare datînd din perioada cuprului, la Timișești, raionul Lipova.

S-a cercetat și s-a adunat material datînd din epoca bronzului de la unele așezări necerectate înainte, găsite în hotarul orașului Arad, în cartierele Arad-Gai și Silvaș-Bujac.

Muzeul s-a străduit ca prin cumpărări și donații din partea Muzeului de Artă al R.P.R. să-și completeze galeria de artă națională.

Secția și-a dat apoi osteneala să reorganizeze expunerea pe baze științifice, adică pe temelul materialismu-

lui istoric. Față de expunerile de artă din trecut, care se rezumau la o îngrămădire de opere fără nici un criteriu, expunerea actuală urmărește firul cronologic al evoluției artistice.

Accentul principal se pune pe linia realistă care a contribuit la dezvoltarea artei, căutîndu-se ilustrarea elementelor progresiste ale artei și reliefaarea acelor personalități artistice care prin activitatea lor au contribuit la promovarea realismului.

Galeria de artă are trei secții: arta românească clasică, arta din anii construirii socialismului la noi în țară și arta maghiară.

Secția românească clasică cuprinde pictura noastră clasică, începînd cu primii ani ai secolului al XIX-lea, urmînd printre operele cele mai de seamă, operele lui Tătăreanu, Aman, Grigorescu, Sava Henția, Bănciță și Luchian.

Secția de artă maghiară desfășoară evoluția picturii maghiare de la începutul secolului al XVIII-lea pînă la 1930, expunînd opere ale unor mari pictori maghiari: Marko Károly senior, Kelely Gusztáv, Latz Károly, Munkácsy Mihály, Madarász Viktor, Liezenmayer Sándor.

Muzeul mai posedă opere ale pictorilor italieni de la sfîrșitul Renașterii, pictură olandeză și flamandă, pictură germană, austriacă și franceză, o colecție de ceramică și mobilă de epocă.

O altă parte a expunerii de artă națională o constituie arta din timpul construirii socialismului la noi, opere achiziționate la expoziția anuală de stat din 1953. Aceste tablouri ilustrează tipuri și aspecte caracteristice ale vieții noastre noi. Dintre acestea putem cita: Avramescu Alexandru: „Lampa lui Ilici”; Baraschi: „Lenin și Stalin la Smolnii” (ghips patinat); Leac Corina: „Șantierul Bicz”; Feer Petru: „Distribuirea avansurilor la gospodăria colectivă”; Nereu Vitalie: „Doflana”, etc.

Printre realizările muzeului regional din Arad trebuie amintite și expozițiile ilustrînd temele: arta clasică rusă, realizările regimului nostru de democrație populară în regiunea Arad, combaterea misticismului, arta grafică românească, Honoré Daumier (în pregătire) și partea istorică de la expoziția agricolă din Arad din 1953.

Parcelul din sălile Revoluției de la 1848 este proaspăt pus, iar la parter se parchează o sală nouă. Toți secția Revoluției de la 1848 și depozitul de picturi cere noi și noi săli de expunere.

Se adună material pentru organizarea în viitor a unei secții de Științe Naturale. În alte trei săli noi se fac lucrările de finisare.

În fiecare lună muzeul a primit pînă acum peste 4000 de vizitatori. Colectivul științific al muzeului se străduiește să pună la îndemîna vizitatorilor noi materiale care să le ilustreze în mod științific dezvoltarea regiunii noastre.

N. Bujoreanu
profesor

Dezvoltarea învățămîntului pentru minoritățile naționale în Republica Populară Romînă

După eliberarea patriei noastre de sub jugul hitlerist, de către glorioasa Armată Sovietică și după instaurarea puterii populare, partidul a pus capăt politicii de asuprire națională.

Aplicarea politicii leninist-staliniste în problema națională de către regimul de democrație populară se ogîndește și în politica statului nostru în domeniul învățămîntului.

Învățămîntul în limba maternă, acest vis de veacuri, a devenit astăzi o realitate. Copiii maghiarilor care locuiesc în multe sate din podișul Ardealului, ai sirbilor de pe cîmpurile Banatului, ai turcilor și tătarilor din bătrîna Dobrogea, al ucrainenilor din părțile Sucevei și ai altor oameni ai muncii aparținînd minorităților naționale învață astăzi în limba maternă, în graiul în care au auzit cel dintîi cîntec de leagăn, în care au roștit primul cuvînt.

Partidul și guvernul, întregul nostru popor muncitor înconjoară cu griji școlile minorităților naționale, asigurînd toate condițiile pentru ca elevii acestor școli să-și poată însuși știința și cultura, să-și învețe să aplice în practică cunoștințele însușite, devenind constructori activi al socialismului în patria noastră.

În țara noastră funcționează un mare număr de instituții de învățămînt în 14 limbi ale minorităților naționale.

Există azi în toată țara școli elementare și medii cu limba de predare maghiară, germană, sîrbă, rusă, ucraineană, idis și slovacă, frecventate de un mare număr de elevi.

În anul școlar 1953—1954 în țara

noastră au funcționat în limbile minorităților naționale numai în învățămîntul elementar 2.168 de unități și 114 secții, frecventate de 210.102 elevi. De asemenea, au funcționat în acest an 85 de școli medii și medii tehnice și 102 secții pe lîngă alte școli, la care s-a predat în 11 limbi. Numărul elevilor din aceste unități a depășit cifra de 38.000.

Succese însemnate s-au obținut în anii de democrație populară pe tărîmul dezvoltării învățămîntului superior pentru minoritățile naționale. În limba maghiară au fost create 8 instituții cu 17 facultăți, ale căror cursuri sînt urmate de peste 3.000 de studenți. La Cluj, funcționează Universitatea „Bolyai” și secția maghiară a Institutului Agronomic, iar la Tg. Mures Institutul medico-farmacologic.

Statul nostru democrat-popular asigură tuturor școlilor cu limba de predare maternă a minorităților naționale manuale tipărite în limba respectivă. Numai Editura de stat, didactică și pedagogică a tipărit pînă acum în limbile minorităților naționale 488 de titluri de manuale cu un tiraj de 3.728.899 exemplare.

Viața nouă din R.P.R. a descălușat capacitățile creatoare ale oamenilor muncii din rîndurile minorităților naționale. Exprîmîndu-și prin fapte atașamentul lor profund față de regimul de democrație populară, masele populare ale minorităților naționale luptă umăr la umăr cu întregul popor pentru înflorirea și înălțarea patriei noastre, Republica Pop. Romînă.

Clasicii universali în repertoriile teatrelor romînești

Încă din vremurile de obidă, actorii fruntași ai teatrului nostru s-au străduit să pună în valoare bogăția capodoperelor dramaturgilor clasici universali. Cu tot disprețul pe care burghezia și moșierimea l-au arătat pentru operele lui Shakespeare, Molière, Gogol, Schiller, Goldoni sau ale altor mari dramaturgi ai lumii, oamenii vîrșnici din țara noastră păstrează, neștearsă amintirea mullora din personajele pieselor clasice, ai căror interpreți au fost actori ca Petre Liciu, Grigore Manolescu, A. Demetriade, C. Nottara sau Aristița Romanescu.

Astăzi, în țara noastră mișcarea teatrală a căpătat o largă dezvoltare. Încă din primii ani după eliberare, dramaturgia clasică universală a fost reprezentată pe scenele teatrelor naționale din București. Iasi, Craiova. În stagiunea 1944—1945 au fost prezentate piesele „Azilul de noapte” de Maxim Gorki, „Pea multă minie strîlă” de Gribovlov, „Pygmalion” de Bernard Shaw ș. a.

Începînd din anul 1948, piesele

dramaturgilor clasici universali s-au reprezentat în țara noastră în fiecare stagiune de sute de ori. Un exemplu grațios îl constituie piesa „Vinovali fără vină” de A. N. Ostrovski, care a fost reprezentată pînă acum de 592 ori.

Cazul piesei „Vinovali fără vină” nu este izolat. „Ciinele grădinarului” de Lope de Vega s-a reprezentat pînă acum de 449 ori, „Revizorul” de Gogol a atins 346 reprezentații, vizionate de 152.300 spectatori, „Lupul și oile” de Ostrovski s-a jucat de 281 ori, „Cășătorii” de Gogol de 396 ori. Numai în cîteva luni de la premieră, piesa „Fata fără zestre” de Ostrovski a înregistrat 92 reprezentații, care au fost vizionate de 45.215 spectatori.

De asemenea, pentru teatrele minorităților naționale din țara noastră valorificarea operelor dramaturgilor clasici universali constituie o preocupare tot alit de însemnată ca și pentru teatrele romînești. De exemplu Teatrul evreesc din București, Teatrul Secuiesc de Stat din Tg. Mures, Teatrul Maghiar din Cluj.

Intensa activitate editorială

În ultimul deceniu activitatea editorială a luat o mare dezvoltare în țara noastră.

Nu mai din anul 1949 și pînă acum s-au tipărit 15.419 titluri de cărți într-un tiraj total de 281.85.076 exemplare.

Din literatura clasică marxist-leninistă s-au editat 254 de titluri într-un tiraj de 9.954.600 exemplare.

Operele scriitorilor noștri clasici, au ocupat în acest deceniu un loc de seamă în activitatea editorială, alături de creațiile noi ale scriitorilor noștri contemporani. Au fost astfel tipărite 731 de cărți ale scriitorilor clasici și contemporani, într-un tiraj de 15.838.609 exemplare.

Din operele clasice ruse și universale, precum și din cele ale scriitorilor sovietici și ale scriitorilor progresiști contemporani din alte țări au fost editate 761 de titluri în 11.270.663 exemplare.

O mare atenție s-a acordat literaturii pentru copii și tineret. În 1949 au apărut în țara noastră 51 de titluri de cărți pentru copii în 592.100 exemplare, în timp ce numai în primul semestru al acestui an s-au tipărit 61 de titluri, însumînd 1.599.173 exemplare.

În ultimii ani s-au tipărit în țara noastră 3.394 lucrări de știință și tehnică într-un tiraj de 15.236.150 exemplare. De asemenea, pentru sprijinirea și dezvoltarea agriculturii noastre, s-au tipărit 197 cărți agronomice în 629.000 exemplare.

În perioada anilor 1949—1954 s-au tipărit de asemenea peste 521 lucrări de medicină, 971 titluri de cărți de popularizare a științei și tehnicii, 40 de lucrări de artă, 281 de sport și altele ale căror tiraje întrec cifra de 34.790.000 exemplare.

În ultimii 10 ani au fost editate în țara noastră în limbile minorităților naționale un număr de 4.640 de titluri într-un tiraj de 29.894.406 exemplare.

La aceste succese au contribuit pe lîngă folosirea unor forme variate de difuzare a cărții în mase și noile condiții tehnice în care se tipăresc azi cărțile și ziarele în țara noastră. Combinatul Poligrafic Casa Școlii „J. V. Stalin”, realizare de seamă a regimului de democrație populară, poate executa acum toate genurile de producție tipografică. La combinat pot fi tipărite zilnic 3.500.000 ziare și circa 150.000 de cărți de tot felul. Datorită folosirii din plin a utilitatii sovietice și a metodelor avansate de lucru, combinatul a executat în semestrul I al acestui an 60 la sută din producția de cărți și 77 la sută din cantitatea de ziare ce s-a tipărit în această perioadă în întreaga țară.

Zece ani de creație muzicală în țara noastră

Scriitorii, compozitorii și interpreții noștri, în decursul celor 10 ani de o mare eliberare, au realizat creații de o mare valoare artistică. Sub îndrumarea permanentă a partidului, compozitorii noștri au reușit ca în mare măsură să cunoască și să-și însușească creația artistică a poporului să se exprime în limba poporului pentru a fi înțeleși și iubiți de popor.

Schimbările fundamentale din viața noastră muzicală sînt indisolubil legate de prefacerile profunde care se petrec în gîndirea compozitorilor, în concepția lor despre rolul artei în societate, de rîvna lor de a-și însuși cea mai înaltă metodă de creație, metoda realismului socialist. Cu toate că există încă o rămînere în urmă în ceea ce privește unele genuri ale muzicii ca: simfonia, opera, corala, totuși succesele înregistrate pînă acum ne umple inimile de mîndrie.

În toate domeniile muzicii s-au creat lucrări care marchează un însemnat pas înainte pe calea creării unei arte muzicale realiste.

În domeniul creației simfonice, născută în această perioadă, trebuie pomenită Simfonia a II-a a lui M. Andricu, Simfonia de Ion Dumitrescu, Simfonia a II-a de A. Mendelssohn.

Inițierea Uniunii compozitorilor și a Fondului Muzical create prin grija partidului și guvernului a avut ca rezultat o însemnată creștere cantitativă și calitativă a creației muzicale în țara noastră.

Datorită avîntului deosebit al creației din țara noastră, în toamna anului 1951 s-a putut organiza Săptămîna Muzicii Romînești, în cadrul căreia au fost executate lucrările cele mai importante compuse în anul 1951: Cantata „Sub soarele păcii” de Hilda Jerec, Oratoriul „Tudor Vladimirescu” de Gheorghe Dumitrescu, „Balada lui Gheorghe Doja” de C. Palade, lucrări simfonice, muzică de cameră, corale, cîntece și liederuri.

Încă de pe la mijlocul veacului trecut muzica românească profesională avea adînci rădăcini în creația populară. Aceasta se datorează însăși poziției avansate a compozitorilor de pe vremea aceea care au văzut în arta lor o armă de luptă pentru realizarea revendicărilor politice și sociale ale maselor populare oprimite și exploatate. Una din manifestările atașamentului compozitorilor față de creația populară a fost prelucrarea într-o formă artistică a minunatelor melodii populare romînești. Unii înaintași romîni ca Muzicescu, Kiriac, Vidu, etc., urmînd pilda lui Glinca și Musorgski, au folosit o armonizare ce decurge în mod logic din însăși structura specifică modal-monodică a cîntecului popular.

Legătura strînsă cu cîntecul popular a fost în tot timpul dezvoltării muzicii romînești un factor determinant, cu toate că după primul război mondial, în perioada accentuării stăpînirii imperialiste în România, anumite influențe cosmopolite au abătut pe unii compozitori de la drumul cel just.

Astăzi, cînd poporul trăiește o viață nouă și liberă, cîntecul popular se accentuează în creația compozitorilor din R.P.R.

În creația muzicală de astăzi, pe lîngă lucrări cu un bogat conținut de idei și sentimente, sau lucrări care aparțin genului muzicii cu program, există și un mare număr de lucrări care reprezintă prelucrări într-o formă artistică, dezvoltată, de cîntece sau dansuri populare.

Legătura adîncă a compozitorilor din R.P.R. cu creația populară se învederează însă și sub forma de manifestare a stilului și anume, fie prin crearea materialului tematic propriu în spiritul muzicii populare, fie pornind de la principiile de bază ale cîntecului popular românesc și folosind în mod creator, personal, gama largă a intonațiilor populare.

O parte din cele mai însemnate lucrări vocal-simfonice romînești au fost scrise între anii 1950—1951, ca fresca istorică cu tendințe monumentale „Sub soarele păcii” de Hilda Jerec, „Gheorghe Doja” de Constantin Palade, „Mierla lui Ilie Pîtilie” de Anatol Vieru. În afară de acestea în anii care au trecut, au mai fost scrise un număr de lucrări importante de acest gen. Între acestea trebuie semnalate, în primul rînd, partea a doua și a treia a oratoriului de Gheorghe Dumitrescu, precum și lucrarea „Pe plaiuri moldovene” a compozitorului Viorel Dobos. De asemenea, o îmbogățire a literaturii vocal-simfonice o constituie cele două cantate ale lui Sabin Drăgoi „Balada minerului” și „Povestea

bradului” și „Cantata Bucureștilui” de Alfred Mendelssohn.

În muzica simfonică creația a fost abundentă, deși nu toate lucrările au valoare egală. Unul dintre reprezentanții simfonismului românesc, academicianul Mihail Andricu, care a scris în ultimul timp, după cea de a treia simfonie a sa, executată în 1951 cu ocazia Săptămîinii muzicii romînești, cea de a patra Simfonetă. Ludovic Feldman și-a concentrat activitatea sa compozitorială în ultimii trei ani din urmă în special asupra tărîmului simfonic, cu „Șase scene de balet”, „Balada pentru vioară și orchestră” și o „Oda solemnă pentru orchestră” și în memoria defunctului compozitor și dirijor Theodor Rogalsky. Succesul cel mai mare pe tărîmul muzicii simfonice în ultimii ani l-a obținut în afara concertului de pian al lui Paul Constantinescu, Suita simfonică extrasă din baletul „La culesul viilor” de Mihail Jora, eminent pedagog, profesorul celor mai mulți compozitori romîni tineri de azi.

Atașamentul compozitorilor față de regimul de democrație populară și clasa muncitoare se poate constata din numărul îmbucurător de mare de lucrări simfonice scrise, în care se ogîndește realitatea zilelor noastre, transformările economice și sociale, viața tot mai fericită a oamenilor muncii: Simfonia a II-a și uvertura „Sărbătoare într-o gospodărie colectivă” de N. Bucliuș, poem simfonic „Recerțul” de Marțian Negrea, Suita simfonică „Petrecere populară” de Sabin Drăgoi, simfonia „Reconstrucția” de Alfred Mendelssohn, uvertura festivă consacrată prieteniei romîno-sovietice de Mihail Andricu, „Uvertură festivă” scrisă

în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării țării noastre de Ludovic Feldman.

Din trecutul de luptă al poporului s-au inspirat următoarele lucrări simfonice: oda simfonică „Nicolae Bălcescu” de Leon Klepper, poemul simfonic „Prăbușirea Doflanei” și „Flori pentru Nikos Belloianis” de Alfred Mendelssohn. Acestea dragoste pentru viața cea nouă se reflectă și în muzica pentru filme de mare popularitate ca „În sat la noi” de Ion Dumitrescu, „Mitrea Cocor” de Sabin Drăgoi, „Baia Mare” de Marțian Negrea, etc.

Se poate vorbi de o deosebită înflorire în ultimul timp a muzicii de cameră românească. Astfel, sirul însemnatelor lucrări de muzică de cameră scrise cu trei-patru ani în urmă, ca de exemplu Concertul pentru cvartet de coarde de Paul Constantinescu, Cvartetul în do major închinat păcii de Ion Dumitrescu, Cvartetul în mi bemol major de Marțian Negrea, Sonata pentru violoncel și pian de Sigismund Toduță, a fost continuat cu o serie de lucrări mai noi.

Înflorirea acestui gen, inspirat în conținutul și forma sa de creația populară, se poate constata și din faptul că la concursul instituit în iarna trecută de Uniunea Compozitorilor, din patru decernări ale premiului întâi, trei au fost decernate unor lucrări de muzică de cameră.

Un avînt mare îl cunoaște și creația de muzică corală care ogîndește cerințele estetice din ce în ce mai crescînde ale celor aproape 150 de mii de coriști încadrați în corurile uzinelor și fabricilor, fie în corurile căminelor culturale de la sate.

Regimul democrat-popular preluște eforturile depuse de compozitorii noștri. În fiecare an cele mai valoroase lucrări ale compozitorilor sînt distinse cu premiul de Stat al R.P.R. Recent au fost distinși cu Premiul de Stat al R.P.R. pe anul 1952 compozitorii: Sabin Drăgoi — pentru muzica la filmul „Mitrea Cocor”, și „Sonata pentru vioară și pian”, Paul Constantinescu — pentru „Concertul pentru pian și orchestră” și „Tocata pentru pian”, Achim Stoia — pentru „Suita a II-a pentru orchestră”, — Mauriciu Vescan — pentru cîntecele „Hei Rup”, pentru versurile de autor: „Oaste vitează popor coreean” pe versuri de D. Corbea și „În București iubii” pe versuri de N. Nasta, Șt. Iureș și I. Hobana, Gherase Dendrino pentru cîntecele „Cale lungă drum de fier” pe versuri de Puia Maximilian și „Tinerete dragă-mi ești” pe versuri de George Mihalache.

În întîmpinarea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei, compozitorii noștri au realizat noi și valoroase lucrări.

Condițiile de trai și de muncă create de partid și guvern oamenilor muncii din țara noastră, cerințele artistice din ce în ce mai mari ale unui public nou, al cărui număr crește tot mai mult, legătura organică a compozitorilor cu masele populare, devotamentul lor pentru cauza construirii socialismului, elanul irezistibil care caracterizează eforturile tuturor categoriilor de oameni ai muncii în crearea unei vieți noi, face ca muzica să devină mai bogată și mai valoroasă, creația compozitorilor din țara noastră să ogîndească, în arta marile prefaceri sociale pe care le trăim.

VIAȚA DE PARTID

Îndeplinirea angajamentelor în cinstea zilei de 23 August — în centrul atenției organizației de bază

Inițiativa patriotică a colectivelor celor 13 întreprinderi din Capitală de a împlini ziua de 23 August cu cât mai multe succese în producție a fost primită cu entuziasm de muncitorii și tehnicienii Atelierelelor C.F.R.

Biroul organizației de bază a întocmit în această direcție un plan de acțiune care cuprinde sarcini concrete pentru fiecare membru de partid. Planul a fost prelucrat în adunarea generală a organizației de bază la care a participat și activul fără de partid, conducerea comitetului de întreprindere și cea administrativă. Cu această ocazie s-a discutat despre posibilitățile existente pentru mărirea producției și productivității muncii, prin descoperirea și valorificarea rezervelor interne, etc. În plan s-a prevăzut, printre altele, îndrumarea tuturor organizațiilor de masă pentru ca acestea să-și întocmească planuri de acțiune în care să se prevadă contribuția lor la realizarea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August. La fiecare organizație de masă a fost repartizat câte un membru din biroul organizației de bază pentru a da sprijin concret în muncă. Pe baza sugestțiilor și propunerilor ridicate în cadrul adunării organizației de bază s-a alcătuit angajamentul colectivului Atelierelelor C.F.R. luat în cinstea zilei de 23 August, ca răspuns la inițiativa celor 13 întreprinderi din București.

După această biroul organizației de bază a trecut la urmărirea îndeaproape a realizării planului. În ziua de 4 august biroul organizației a analizat felul cum au fost realizate obiectivele planului. Cu acest prilej s-a constatat că în majoritatea lor, aceste obiective au fost îndeplinite, hotărându-se ca în viitorul apropiat să se facă o nouă analiză.

Ca urmare a muncii desfășurate de membrii de partid și agitații, 95% din totalul muncitorilor au fost antrenați în întrecere socialistă. În prezent toate grupele sindicale sînt în întrecere socialistă pe bază de obiective precise. Organizarea temeinică a întrecerii a dat roade bune. Bunăoară, grupa din secția cazangerie, condusă de comunistul Iosif Szalai și-a îndeplinit planul pe lu-

na iulie cu 3 zile înainte de termen, față de angajamentul luat. Grupa de la frina de mină condusă de comunistul Teodor Longhină, a dat lucră de calitate, depășind norma cu 70%.

Întrecerea socialistă este urmărită zilnic, frunții în producție fiind popularizată pe panourile de onoare din secții, iar virtuțile frunților pe panoul de onoare al întreprinderii, prin stația de radioamplificare, conștiinței de producție, etc.

Organizația de bază a desfășurat o largă muncă politică în vederea descoperirii și valorificării rezervelor interne, dînd îndrumări corecte conducătorilor Atelierelelor în acest sens. Raționalizările și inovațiile tehnice în producție au contribuit din plin la mărirea producției și productivității muncii. Numai în cursul lunii iulie au fost puse în aplicare 13 inovații, iar numărul acestora care vin cu diferite propuneri, inovații și raționalizări crește mereu. Inovatori ca Aron Sătmărean, care de curind a fost premiat pentru inovația sa cu aproape 700 lei, Petre Nicolae cu 750 lei, Cornel Novac cu 500 lei și alții, se bucură de stima întregului colectiv al întreprinderii.

O contribuție de seamă la realizarea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August o au metodele înaintate sovietice care sînt aplicate de majoritatea muncitorilor. Ca urmare a acestui fapt au fost obținute succese însemnate în întrecerea socialistă. Colectivul Atelierelelor s-a angajat, de pildă, ca în cinstea zilei de 23 August să depășească planul valoric pe intervalul 1 ianuarie — 23 August cu 1%. Pînă în prezent acest angajament a fost depășit cu 8%.

Aceste rezultate se datoresc și faptului că biroul organizației de bază a îndrumat îndeaproape comitetul de întreprindere în vederea temeinică organizării a întrecerii socialiste. Membrii de partid au sarcina ca în cadrul consiliilor de producție să combată lipsurile unor muncitori în producție, formalismul în întrecerea socialistă, să antreneze grupele sin-

dicale în lupta pentru îndeplinirea planului și îmbunătățirea continuă a calității produselor.

Rezultate și mai bune s-ar putea obține dacă organizația de bază ar folosi toate mijloacele de care dispune pentru stimularea muncitorilor în lupta pentru mărirea producției și productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor. Agitația vizuală care ocupă un loc de frunte printre numeroasele mijloace de agitație politică de masă, nu este folosită de către organizația de bază. În secții lipsesc lozincile mobilizatoare care să îndemne muncitorii la luptă pentru îndeplinirea angajamentelor luate. La gazeta de perete, majoritatea articolelor sînt generale, nu se ocupă cu problemele zilnice pe care le ridică producția, nu critică lipsurile.

O lipsă gravă a biroului organizației de bază de la Atelierele C.F.R. este aceea că n-a avut preocupare față de instruirea agitatorilor. Numai așa se explică faptul că agitatorii n-au fost instruiți cu regularitate. Tov. Iosif Raț, locțiitorul secretarului organizației de bază, deși cunoaște foarte bine această lipsă, totuși nu se îngrijește de instruirea agitatorilor.

Pentru înlăturarea lipsurilor existente, biroul organizației de bază va trebui să pună un accent deosebit pe îmbunătățirea muncii de agitație politică pe care s-o lege în permanență de problemele producției. Ședințele de instruire cu agitatorii să fie ținute săptămînal și să fie urmărită îndeaproape activitatea agitatorilor de către biroul organizației de bază.

O atenție mult mai mare trebuie să acorde biroul organizației de bază conducerii organizației U.T.M. De asemenea, e necesar să se pună un accent mai mare pentru extinderea metodelor înaintate de muncă, să se organizeze pe scară largă schimburi de experiență între frunții întrecerii socialiste în vederea extinderii metodelor folosite de aceștia.

Decada manifestărilor culturale

O primăvară a învierii străbate întinsul patriei noastre

MIHAIL SADOVEANU

Astăzi, în preajma aniversării a zece ani de la eliberarea noastră, făcînd un bilanț al tuturor realizărilor săvîrșite de poporul nostru sub călăuză Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului democratic, atenția noastră se îndreaptă în deosebi asupra progreselor cu drept cuvînt uimitoare pe tărîm cultural.

Au trecut 10 ani decînd ne bucurăm de lumina și libertate, uînd aproape vremea cînd poporul muncitor de la noi trăia în întuneric și se înăbușea de nedreptate și asuprire.

Una dintre cele mai mari calamități ale trecutului a fost fără îndoială boala ignoranței în care zăcea mulțimea imensă a neștiutorilor de carte.

În 1941 se aflau în țara noastră peste 3.500.000 de analfați.

După șapte ani de la data istorică a eliberării noastre, adică în 1951, această cifră impresionantă mîrlăstind noaptea jalnică în care zăcea mai ales țărănimia, se afla redusă la un milion.

Doi milioane și jumătate de neștiutori de carte se luminaseră și se îndrumau, mare parte, către învățămînt special, spre a răspunde nevoilor ce se creaseră în toate sectoarele de activitate ale țării noastre.

În anul școlar 1951—52, au mai trecut la stînga de carte încă șapte sute de mii de analfați.

Astăzi, putem înscrie la activul Republicii noastre Populare cea mai deplină izbîndă asupra ignoranței, superstiției și inerției.

Învățămîntul nou al poporului nu-i o zădărnice. Învățămîntul elementar cel vechi se întecia pe concepția mistico-șovină a burgheziei; cea mai mare parte dintre absolvenții școlilor primare din trecut nu ajungeau elemente productive. Deveneau vierni ai bugetului.

De la reforma învățămîntului, săvîrșită în 1948, muncitorul intră în realitățile unei vieți care, înlăturînd, fac din el în același timp, un om nou, luptător pentru progres, întărirea statului și pace.

Întemeindu-se pe știința marxist-leninistă, acest om nou construiește cu hărnicie socialismul. Puterea Republicii crește proporțional cu sporul de cultură al mulțimilor.

Reforma învățămîntului public a deschis porți largi milioaneilor de copii ai poporului muncitor. Statul ajută masiv elementele capabile.

Mai mult de douăsprezece mii de cîmine culturale, cu biblioteci, cu sute de mii de colective culturale

și artistice, coruri, dansuri, lecturi, colțuri roșii, adunări ale Partizanilor Păcii, au devenit un instrument puternic al prefacerilor dorite, al pregătirii omului nou.

Cea mai înaltă instituție culturală a țării, Academia Republicii Populare Romîne, are un amestec viu în toate sectoarele de muncă și progres. Institutul ei, cuprînd sute de tehnicieni și oameni de știință, au participat la elaborarea planului de electrificare a țării. Se studiază de către oamenii de știință posibilitățile de sporire a fertilității solului, ameliorarea speciilor de plante și animale, izvoarele de energie, bogățiile minerale. Activitatea Academiei R.P.R. e pusă întregă în slujba poporului.

Literatura și celelalte arte au dobîndit, în acești ani ai schimbărilor la vedere, un avînt pe care cel mai optimist democraț și progresist de altădată nu l-au putut bănuși nădăjdui. Continuînd cele mai bune tradiții ale clasicilor noștri, îndrumați de Partid și avînd pilda măreței literaturi ruse vechi și nouă și modelul realizărilor puternice ale sovietice, artiștii noștri participă prin creațiile lor la lupta pentru construirea socialismului.

Scriitorul din vremea burgheziei i se tipărea o carte într-o primă ediție de cel mult patru mii de exemplare și rarerii succesul îl asigură o altă ediție tot atît de modestă.

În scurt timp după data pe care o socotim piatră de temelie a progresului nostru, se tipăresc unele cărți în ediții de zeci de ori mai mari, rapid absorbite de mii și mii de cititori proaspeți.

Artele sînt îndrumate spre speciile naționale. Viața noastră nouă se leagă astăzi de trecut, de istoria patriei, de slăvirea eroilor care au luptat pentru libertatea poporului de peisagiul nostru, de tot ce este și a fost manifestare a sufletului poporului muncitor.

Nivelul cultural și politic al maselor populare se ogîndește în creșterea urlărilor a tirajului tuturor publicațiilor. În imbulzeala spectaculoasă a teatrelor toldeana pline. Am văzut țărani cu desăge vizitînd expoziții de pictură ori muzeul de științe naturale.

Kirile elison! vine sfîrșitul lumii! ar exclama un boler bărbos din secolul trecut.

În adămur sfîrșitul — dar sfîrșitul lumii.

Acest text a fost difuzat la posturile noastre de radio.

Examele de admitere

Institutul de Științe Economice și Planificare „Vladimir Ilici Lenin” din București — Piața Mihail Eminescu nr. 6, raionul I.V. Stalin, telefon 1.06.10, anunță că înscrierile la cursurile fără frecvență pentru facultatea de planificare, finanțe și credit și statistică se fac pînă în ziua de 31 august 1954.

Examenul de admitere va avea loc între 10-17 septembrie a.c. și se va da la următoarele discipline: limba romînă, limba rusă, matematică, geografie, fizică generală și geografie R.P.R.

Programa analitică este publicată în gazeta învățămîntului din 10 și 17 iulie a.c.

Absolvenții cursului fără frecvență obțin titlul de diplomat în științe economice, la fel ca și cei de la cursurile de zi.

Pentru înscriere sînt necesare următoarele: certificat de naștere; diploma de absolvire a unei școli medii sau a unei școli echivalente; o declarație tip; recomandarea de la locul de muncă cu indicația postului pe care-l ocupă candidatul și specialitatea în care lucrează; trei fotografii 6/9.

Se dă o taxă de 5 lei.

Declarația tip de înscriere se obține de la Institut. Candidații vor fi înștiințați din timp asupra centului unde vor susține examenul.

Se aduce la cunoștință celor interesați că la data de 25 august 1954 și 1 noiembrie 1954 se vor deschide la grupul școlar de calificare C.F.R. Arad școli de gradul I.M. frînari, acari, manevranți și însoțitori de vagoane.

Condiții de admitere: se primesc bărați și femei din afara cadrelor C.F.R. care nu ca studii 4 pînă la 7 clase elementare sau cursul de alfabetizare ciclul II și vîrsta de 18 pînă la 35 ani.

Pentru înscriere, candidații vor depune următoarele acte la grupul școlar C. F. R. Arad: cerere de înscriere; certificatul de studii; certificatul de naștere, căsătorie, dovadă eliberată de comitetul executiv al statului popular din comuna de origine din care să rezulte averea ce posedă, venitul imposabil și starea socială a părinților; dovadă eliberată de statul popular din care să rezulte toată averea ce posedă candidatul și soția lui (în cazul cînd este căsătorit).

La intrarea în școală candidații vor da o lucrare scrisă la limba romînă.

Cursurile vor dura trei luni.

Competițiile de fotbal dotată cu „Cupa păcii”

În cinstea zilei de 23 August se va desfășura o competiție de fotbal dotată cu „Cupa păcii” la care vor participa echipe de categoria A, din orașele Timișoara, Petroșani, Hunedoara și Arad.

Între programul desfășurării acestor competiții:

ETAPA I-a DIN 22 AUGUST: la Arad „Flamura roșie UTA” — Metalul Hunedoara; la Timișoara: Locomotiva — Minerul Petroșani. ETAPA a II-a DIN 5 SEPTEMBRIE: la Petroșani: Minerul — Flamura roșie UTA; la Hunedoara: Metalul — Locomotiva Timișoara. ETAPA a III-a DIN 12 SEPTEMBRIE: la Timișoara Locomotiva — Flamura roșie UTA; la Hunedoara: Metalul Minerul Petroșani.

Știința Arad—Metalul Flamura roșie 5:1 (3:1)

Pe terenul Metalului s-a desfășurat Miercuri întîlnirea de fotbal din cadrul campionatului regional dintre echipele Știința Arad — Metalul Flamura roșie. Jocul s-a desfășurat pe un teren desfundat. După o luptă dîră, jocul a luat sfîrșit cu un rezultat just de 5:1 în favoarea echipei Știința.

Încă de la început, echipa Știința imprimă jocului un ritm rapid. Întreaga competiție inițiază atacuri puternice, pînă la grea încercare a pătrunderii echipei Metalul. În minutul 20 Metalul deschide scorul prin punctul marcat din 11 metri de Voicu (0:1). După cîteva minute de joc, Niculiță de la Știința trimite imparabil mingea în colțul stîng al porții (1:1).

Jocul se desfășoară mai mult în partea terenului echipei Metalul și în minutul 35 Boratî transformă lovitură liberă de la 16 metri în gol (2:1). Pînă la terminarea repriei jucătorul Moldovan reușește să ridice scorul la 3:1.

În a doua repriză Știința domină categoric și înscrie încă de două ori prin Găină și Rațiu. Tot în această perioadă jucătorii Toth și Székely de la Metalul ratează cîteva ocazii de marcare.

Trebuie să remarcăm că echipa Metalul a practicat un joc slab față de meciurile anterioare. Echipa Știința a cîștigat pe merit datorită jocului rapid și eficacității liniei de înaintare. În decursul meciului s-au remarcat de la Știința Danciu, Găină, Moldovan și Rațiu, iar de la Metalul: Székely, Sasu și Toth.

Despre viața din trecut și de astăzi

— Convorbirea agitatorului Ioan Horai cu un grup de muncitoare de la fabrica „Teba” —

„Mulț timp” i-ar trebui agitatorului Ioan Horai, de la fabrica textilă „Teba” din Arad să povestească amănunțit despre mizeria și suferința muncitorilor care au lucrat aici în timpul cînd întreprinderea era în mîna patronilor. Munca grea și exploatarea cruntă din acea vreme i-au sădit adînc în inimă durerea, i-au brăzdat prea de tîrziu fața, iar părul negru i s-a albit de vreme.

În convorbirea organizată cu un grup de muncitoare de la secția pregătire a fabricii „Teba”, agitatorul Horai a vorbit cu ură despre exploatarea nemiloasă de pe timpul regimului burghez-moșieresc și cu dragoste înflăcărată despre realizările mărețe obținute de oamenii muncii în anii puterii populare.

„Pe locurile unde astăzi se află impunătoarele clădiri ale fabricii „Teba” — a început să vorbească agitatorul muncitoarelor cel ascultat cu atenție — era pe timpul burgheziei o singură clădire dărăpănată. De dezvoltarea fabricii nu se interesa nimeni. Stăpînii ei de atunci nu urmăreau altceva decît să obțină venituri cît mai mari.

În anii cînd țara noastră gemea sub cizma fiarei hitleriste, a venit să lucreze în această fabrică Ioan Horai. A muncit ani la rînd, dar ce ani! Viața grea și condițiile de muncă insuportabile de atunci cu greu pot fi arătate prin cuvinte.

Tovarășă Livia Putin, femeie mai în vîrstă, se găsea și ea între muncitoare ce-l ascultau pe agitatorul Horai. Ea a muncit 9 ani în fabrică pe timpul cînd aceasta era stăpînită de exploatare. După 9 ani însă a fost înlăturată din fabrică. Cînd era lucru mai puțin, mai ales toamna, femeile erau date afară și reprimite numai primăvara.

Cei din conducerea fabricii, printre care fostul director Emil Németh și un oarecare Hoi, amenințau în tot timpul muncitorii că îi vor da afară. De multe ori, pentru că fumau o țigară erau amenințați sau aruncați în stradă. Pentru orice nimicuri muncitorii erau pedepsiți cu închisoare. Noaptea se aflau la închisoare, iar ziua la lucru. Oamenii parcă erau cîinii patronilor. Chiar așa erau tratați.

Deodată fața agitatorului care pînă acum era încruntată, se luminează. Începu să povestească despre dezvoltarea fabricii în anii democrației populare.

„Cînd intri acum în fabrică — continuă el — nu se vede nici urme din ce a fost. Voi, cei mai tineri, cunoașteți trecutul doar din auzite. Lucrați acum în secții mari, luminoase, încălzite în timpul iernii, aerisite atunci cînd căldura e prea mare. Acum, muncești cu drag la mașinile

sovietice, sub îndrumarea comunistilor. Ei vă ascultă, vă arată cum să lucrați mai bine. Nu sînteți nevoiți să „furați” meseria, așa cum o făceam noi cînd eram de anii voștri. În fabrica noastră e acum o altă viață, alți oameni... Dar viața asta nouă a început numai acum zece ani, atunci cînd de la răsărit au venit vitejii eliberatori ai noștri, ostașii sovietici, care și-au vărsat sîngele pentru libertatea noastră.

După eliberare — a continuat agitatorul Horai — am împînat încă multe greutăți. Am avut de luptat cu patronii, printre care era și cel al fabricii noastre, care doreau să ne exploateze, să trăim o viață tot atît de amară ca înainte. Dar i-am învins. I-am învins pentru că în fruntea luptei noastre a fost partidul.

Se vede clar cum s-a dezvoltat fabrica „Teba” în anii puterii populare. S-au construit noi secții și magazine, iar în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre se inaugurează noua filatură. Prin punerea în funcțiune a noii filaturi vor putea lucra aici sute de muncitori, la mașinile sosite din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. În cadrul fabricii se mai construiesc magazine și un nou cîmin de zi pentru copiii muncitorilor.

Treptat, treptat, s-au făcut de toate în fabrică. Avem acum un dispensar cu 2 medici permanenți, care au grijă de sănătatea muncitorilor. De asemenea, la dispoziția lor se află și un cabinet dentar. În fabrică avem o cantină unde iau masa zilnic sute de muncitori. Mîncarea e bună și ieftină pentru că pe lîngă întreprindere există și o gospodărie anexă cu peste 70 ha. pămînt, pe care s-a însemînat porumb, cartofi, ardei, roșii, etc.

În anii regimului burghez-moșieresc veneau la lucru multe mame cu copii mici. Lucrau pentru a putea trăi. Despre concedii de naștere în acele timpuri nu se putea vorbi. Astăzi, avem în fabrică o creșă, unde sînt îngrijii zilnic aproape 30 de copii mici. Mai există și un cîmin pentru copii, unde cresc și se dezvoltă peste 50 de vîrstare ale muncitorilor din fabrică, iar la Minis se află o tabără pentru pionieri.

Concediile noastre de odihnă pe trecute la munte sau la mare, clubul înzestrat cu o mare bibliotecă în care se găsesc cărți scrise în diferite limbi, vorbesc cu destulă tărie despre viața nouă a muncitorilor, despre grija ce o poartă partidul și guvernul oamenilor muncii.

Au trecut doar zece ani de cînd țara noastră a fost eliberată. Realizările înfăptuite în acest timp sînt mărețe. Cînd te uiți în jur și vezi

cum se clădește viața asta nouă, îți crește inima de bucurie.

Dragi tovarășe — a spus cu înflăcărare agitatorul. Totdeauna recunoștința mea, a voastră, a tuturor oamenilor care iubesc pacea și libertatea, trebuie să se îndrepte către acel care cu prețul vieții lor ne-au adus cu zece ani în urmă libertatea, către ostașii Armatei Sovietice. Să nu uităm apoi că pentru libertatea noastră de astăzi și-au dat viața mulți dintre cei mai buni fii ai clasei muncitoare. Și să nu uităm că sînt încă pe lume oameni care doresc să fim din nou robii lor. Acești monștri vor să ne răpescă! Fericea, viața copiilor noștri, ei vor să vadă mame plîngînd și tineri singurînd pe cîmpurile de luptă. Aceștia sînt imperiaștii străini, în frunte cu cei din America. Ei vor războiul. De aceea, acest lucru nu trebuie uitat, el prin muncă noastră să luptăm împotriva războiului, pentru pace și fericirea copiilor noștri.

Acest lucru l-au înțeles mulți muncitori din fabrica noastră și numele lor ne face cinste. În ajunul marșilor sîrbători, muncitoarele Barbara Philip, Maria Kiss și Elena Munteanu își depășesc zilnic normele între 13-30 la sută. Iată exemple demne de urmat!”

Grupul de muncitoare îl ascultau cu mult interes pe agitatorul Ioan Horai.

Muncitorii din fabrica „Teba”, ca și mulți alții din celelalte fabrici și uzine ale patriei noastre, au trăit două vieți: una înainte de 23 August. Despre aceste vieți vorbesc agitatorii: cu dispreț și ură cînd vorbesc de trecutul întunecat dinaintea de 23 August 1944 și cu dragoste fierbinte cînd vorbesc de prezent și de viitorul luminos ce se arată.

După cele povestite de agitator, muncitoarele i-au pus diferite întrebări. Unele din ele au vorbit despre minunatele condiții de muncă create muncitorilor în anii puterii populare. În cuvîntul său tov. Maria Sandu a spus: „Am un copilăș, e la creșă. În fabrică lucrez liniștită, știind că copilul meu primește toată îngrijirea. De aceea, eu lucrez cu drag pentru a-mi realiza planul de producție”.

Cu același dragoste lucrează toate muncitoarele de la „Teba”. Această dragoste față de muncă le-a fost sădită în inimi în anii puterii populare, cînd — datorită grijii partidului și guvernului — oamenilor muncii le-a fost și le sînt create condiții tot mai bune de muncă și de trai, făcîndu-se o adevărată viață, așa cum se cuvine să trăiască un om liber, stăpîn pe destinele sale.

Dumitru Popescu

Din programul manifestărilor Decadei

Întîlnire cu frunții în producție

Mîine 21 august, în sala Comitetului sindical rațional al muncitorilor din comerț, din bulev. Republicii nr. 93, va avea loc o întîlnire cu frunții în producție din orașul nostru. În cadrul acestei întîlniri, ei vor vorbi despre metodele lor de lucru, despre căile urmate pentru obținerea unor succese însemnate în ridicarea producției și productivității muncii. Întîlnirea va fi urmată de un program artistic.

La muzeu

Duminică 22 august, la orele

10.30, într-un cadru festiv, la Palatul Cultural, pe lîngă Muzeul regional, se va inaugura „Muzeul revoluției din 1848—1849”. În acest muzeu sînt adunate piese ce ilustrează din plin lupta țărănimii romîne și maghiare împotriva claselor stăpînitoare, împotriva exploatareii feudale.

Tot atunci se deschide și galeria de pictură care a fost reorganizată și îmbogățită și o expoziție din operele caricaturistului francez Daumier din secolul trecut.

Carnavalul tineretului

În seara zilei de 23 August, în parcul Eminescu, pe malul Mureșului, se va desfășura carnavalul tineretului.

Invitațiile se pot procura prin comitetele de întreprindere, ARGES și prin agențiile „Pronosport”.

Învăț la cursurile de alfabetizare

În cadrul unei ședințe, direcțiunea fabricii „30 Decembrie”, împreună cu toți șefii de secție, au discutat problema îmbunătățirii cursului de alfabetizare, luînd unele măsuri corespunzătoare. De exemplu, cursurile care se ținau înainte la sediul casei culturale acum funcționează în toate secțiile din întreprindere, ținîndu-se regulat de două ori pe zi. Odată cu această schimbare, muncitorii care lucrează în 3 schimburi au posibilitatea să frecventeze cu regularitate cursurile. Pînă în prezent sînt peste 170 de cursanți care urmează cursurile de alfabetizare, dintre care 110 sînt la ciclul I și 70 la ciclul II.

De la începerea cursurilor în mod deosebit s-au evidențiat la învățătură tovarășii: Vasile Bichinel, Gheorghe Ciurar, Iuliana Balint, Ana Benea și

alții care pe lîngă faptul că nu lipsesc niciodată de la curs, dau cele mai bune răspunsuri. Nu se poate spune același lucru și despre tovarășii Ioanovici Borla, Ștefan Brădean și Maria Kolompăr, care lipsesc nemotivat de la cursuri.

Pe lîngă realizările obținute în activitatea cursului de alfabetizare de la fabrica „30 Decembrie”, sînt și lipsuri care trebuie înlăturate. Grupele sindicale din cadrul fiecărei secții, cît și organizațiile de bază U.T.M. vor trebui să depună o activitate mai intensă în vederea mobilizării cursanților la cursuri. Muncind în felul acesta, cu sprijinul și sub îndrumarea permanentă a comitetului de partid, cursurile de alfabetizare de la uzinele „30 Decembrie” vor reuși să obțină cele mai bune rezultate.

Informații

— Fabricade conserve „Refacerea” Arad, colectează borcane 1/2 ltr. și 1/1 ltr. Prețul de preluare este de 0,60 lei pentru borcane 1/2 și 0,80 lei pentru borcane 1/1. Borcanele vor fi curate și fără știrbături. Prelucarea se face la gherețele instalate

în piețele Avrăm Iancu și Filimon Sirbu.

— Angajăm pentru sezon de 4 luni manevranți de vagoane proveniți de la C.F.R. cu examen și autorizație de funcționare. Prezentarea zilnic la sediul Fabricii de Zahăr Arad.

